

נגונו של אביב

האביב מנגן נגונים חדשים בחלופי העונות
בגבול וכנור בתוף ובמחול, ועולות המנגינות
והן זורמות, והן חודרות, והן מחברות אותנו
את הלב שלך, את הלב שלך, את הלב של כלנו.

השמים משכימים לחבק קרני אור, עת הזמיר בקולו שר
האדמה כסטה פני רגביה בירק ובאדם, כמעשה אמן מכשר
משיב הרוח ומוריד הגשם, יוריד אלינו מעתה, טל לברכה
על ארץ חמדה, לאכל מפריה ולשבע מטובה.

פסח הגיע, לקראת סדר כהלכתו, נתאמץ
כשם שצונו על בעור חמץ
גשמים, רעמים וברקים, הותירו סדקים

האם אתם זוכרים את הברית הבלתי כתובה?
לאלה שהיו כל יכול, ולעת זו, אין תשובה
לצאת אל השדות, לנשם אור ולהנות
לראות את יפיה של הפריחה בחלופי העונות.

כלום אדם יפרח, אם אין בלבו שרשים
צמרת להעלות לגבה רם ומרשים
וממרום הדרה תשקיף ותתבדר
ענפים ועלים תתכסה ותתהדר.

שאלתי מי הם האנשים
הזוכרים וחולמים, כי טובה אחת יש, טובת הקשישים
להיות להם לעין הרואה, לאזן השומעת לפה המדבר
לגוף אשר מציאות מול דמיון מחבר.

על הגבעות החשופות, עלו תלתלי צמיחה
עצי פרי נשירים פרי בסר מהפריחה
צבעים שנבראו, ללא אכר, ללא מעדר
הצהב מכסה, הירק מטפס, הסגל מתהדר.

לרעד את רעדם ולחמם את לבם
לחשב את מחשבתם ולדאג לכסותם
כי טבע בריאתם, היא להיות שכמותם.
הם אשר באנו מטביעים חותם.

יש כוכבים והם זרועים
ועוד אלפים בלתי ידועים
נמשיך במרץ רב לחפש לא נותר
לאתר את הכוכב הרחוק המסתתר.

עד ישמעו אלהים את הזקנים הרחוקים
באותות ובמופתים אתם, הטובים ביותר
נחישות ועשייה רבה בגלוי ובסתור
עד נבוא זה היום, עד נגיע

לא אפטר מעשיכם בלא כלום
קימו את התנועה אל תעצרו לרגע
גם אם אדמה נוע תנוע

עץ המשאלות והבקשות טרם נטע
פסח על שום מה? לארץ כל הדרך
מרור כורף, שלחן עורף
להיות הסם המרגיע

אם יש בלב אביב, הכל יפרח סביב, כי נושאים אנו דמותם
והלב הגדול, יוסיף לגדל, לא יתם